

Artwork by Michael
Nicoll Yahgulanaas

DETTA VET VI

Vi är jorden, genom växterna och djuren som när oss.

Vi är regnen och oceanerna som flyter i våra ådror.

Vi är jordens skogars och havsväxternas andning.

Vi är det mänskliga djuret, efterkommande till den allra första cellen och därmedbesläktade med allt annat liv.

Med dess släkten delar vi ett förflutet, skrivet i våra gener.

Vi delar nuet, fyllt av osäkerhet.

Och vi delar framtiden, den oskrivna.

Vi är människor, och endast en av trettio millioner arter som väver den tunna väv av livsom kringluter jorden.

Stabiliteten hos alla levande varelsers samhällen är beroende av denna mångfald.

Förenade genom denna väv nyttjar vi, renar, delar och fyller åter på livets grundelement.

Vårt hem, jorden, är ändlig; allt liv delar dess tillgångar och energin från solen, därför finns det gränser för tillväxten.

För första gången har vi rört vid dessa gränser.

När vi äventyrar luften, vattnet och livets mångfald bestjäl vi en oändlig framtid för att tjänadet flyktiga nuet.

DETTA TROR VI

Vi människor har blivit så talrika och våra redskap så effektiva att vi har lyckats utrota våra medvarelser, dämna upp de stora floderna, fälla uråldriga skogar, förgifta jorden, regnet och vinden och riva upp håi i skyn.

Vår vetenskap har gett oss både glädje och sorg,

vår bekvämlighet betalar miljoner för genom sitt lidande.

Vi lär oss av våra misstag, vi sörjer dem som utplånats och vi bygger nu en ny, hoppets politik.

Vi respekterar det absoluta behovet av ren luft, rent vatten och ren jord.

Vi förstår att ekonomisk aktivitet som gynnar några få och minskar på flertalets arvedel är fel.

Och eftersom skändandet av miljön för all framtid tär på det biologiska kapitalet måste de fulla ekologiska och sociala kostnaderna beaktas i varje utvecklingsekvation.

Vi är en flyktig generation under tidens långa marsch,

vi har ingen rätt att omintetgöra framtiden.

Så där vår kunskap är begränsad skall vi minnas dem som kommer efter oss och endast göra misstag på försiktighetens sida.

DETTA ÄR VÅR ÖVERTYGELSE

Alit detta som vi vet och tror måste nu bli själva grunden för vårt sätt att leva.

Vid denna vändpunkt i vårt förhållande till jorden måste vi sträva mot en utveckling:

från dominans till samarbete, från söndring till sammanhållning,

från osäkerhet till ömsesidigt beroende.